

Olufson: Jeg forstod den højtærede Minister saaledes nu, at den Sum, der er fastsat som Statslaan, skal være fast for Fremtiden, og at der kun bliver Tale om, at den Del af Statens Ydelse, der danner Tilskuddet, bliver flydende. Og hvis dette er rigtigt, kan jeg godt bifalde denne Ordning. Men jeg frygter for, at det, som er sket i Aar, skal gentage sig; Statstilskuddet er nemlig sat ned med 3 600 Kr., og samtidig er Statslaanet hævet med 1 800 Kr. Derved kan der nemlig fremkomme saadanne Misforhold, at Folk i det lange Løb ikke kan være tjent dermed. Jeg vil derfor gerne spørge, om jeg har Ret i den Opfattelse, at det er Statslaanet, som er fast, og kun Statstilskuddet, der bliver flydende.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Nej, det gaar ikke an at fiksere Statslaanet. Een Ting er sikkert, og det er, at der gives $\frac{9}{10}$ til den, der bygger, men hvor stor en Part heraf der bliver Laan, og hvor stor en Part Tilskud, staar efter Forslaget her hen i det uvisse, skønt der er overvejende Sandsynlighed for, at alle $\frac{9}{10}$ bliver Laan. Det, jeg har stillet i Udsigt at kunne fiksere, er selve Laaneværdien, det er det, jeg vil tage op til Overvejelse sammen med det kommende Udvalg.

Thorhauge: Jeg skal ikke forlænge Debatten ret meget, da vi jo nu har forhandlet snart i 3 Dage; men det ærede Medlem Hr. Olufson, som talte paa den højeste Sagskundskabs Vegne, kom med en Udtalelse, som jeg gerne vil anholde. Han beskyldte Husmandskommissionerne for at være mere paa Statens Side end paa Brugernes. Saa vidt jeg ved, er det ærede Medlem selv Medlem af en Husmandskommission og selv Husmand, saa jeg forstaar neppe, at han vilde komme med en saadan Udtalelse. I hvert Fald ved jeg om de Kommissionsmedlemmer, jeg kender, at de har gjort et ualmindelig godt Stykke Arbejde for Udstykning efter den Udstykningsform, vi her drøfter. De har selv været med til at sætte Jordpriserne ned. Naar Folk stod og skulde overtage en Ejendom, har disse Kommissionsmedlemmer ofte sagt: Nej, til de Priser kan vi ikke være med til at anbefale Statslaan. I Stedet for at kritisere dem, vil jeg derfor have Lov til herfra at sige Tak til dem, fordi de har støttet denne Sag saa godt.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen oplyste, at Jordlovsudvalget havde købt Jord til 750 Kr. pr. Td. Land, men det er der jo mange, som har købt til i

det frie Marked netop under den Udstykning, der har været i disse Aar. Jeg skal blot som Eksempel nævne, at en ung Mand har købt en Lod paa 12 Tdr. Land med fuld Afgrøde til 1 000 Kr. pr. Td. Land, og naar Afgrøden bliver trukket fra, skal denne Jord nok være billig. Men disse Ting kan vi jo blive ved at diskutere, saa længe vi ikke har de statistiske Oplysninger.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen sluttede med at sige, at al Udstykning skulde ind under Loven af 4. Oktober. Ja, det er, hvad vi kan vente fra den Side efter de Udtalelser, der er kommet Gang paa Gang, og det er tydeligt og klart, at hvis vi ikke havde faaet en anden Regering, saa havde den tidligere Regering ganske rolig siddet den gamle Husmandslov ihjel, for man var jo kommet saa langt ned, at der, efter hvad det blev oplyst, kun var oprettet 136 Hjem efter den gamle Lov. Jeg hører til dem, som haaber, at det aldrig skal ske i dette høje Ting, at denne Lov bliver stemt ned, thi der er arbejdet godt under den gennem de mange Aar. Der er meget, der taler for den, hvorimod Loven af 4. Oktober 1919 er saa ung, at vi ikke kan se, hvilke Resultater den vil bringe.

Olufson: Jeg skal følge Henstillingen om at faa Debatten endt i Dag og skal derfor gaa let henover adskillige af de Udtalelser, der er faldet, men der er en Udtalelse, jeg ikke kan gaa let henover. Det var Landbrugsministerens Udtalelse om, at det var Udstykningsforeningernes egen Skyld, naar de laa, som de nu gjorde. Ministeren har nemlig i høj Grad Ansvar for, at de i Øjeblikket ligger saaledes. Under Lovens Behandling her paa Rigsdagen blev det Gang paa Gang fremhævet, hvor nødvendigt det var at faa den frie Udstykning i Gang, og Venstre fremhævede Gang paa Gang, at dette i særlig Grad skulde ske gennem Udstykningsforeningerne. Naar vi udtalte, at det vilde væsentlig blive private Ejendoms-handlere, der vilde høste Fordelen, sagde Venstre: Nej, i Udstykningsforeningerne ligger Arbejdet, og netop som Følge af den stærke Agitation og det store Beløb, der blev bevilget af Staten, begyndte Udstykningsforeningerne deres Arbejde i god Tro. Saa siger den højtærede Landbrugsminister: Ja, men de kunde have handlet klogt, de kunde have handlet forsigtigt. Der var et æret Medlem, der sagde ja; jeg ved ikke, om det var til dette, men jeg formoder det. Jeg kender imidlertid en lille Smule til, hvorledes der handles indenfor forskellige Udstykningsforeninger, og de